

Emor אִמֹר *Speak*

Vayikra (Leviticus) 21:1-24:23

Last week we talked at length about what it means to be holy. When יהוה (Yahwey) asks us to be holy, He is asking us to separate ourselves from anything that is NOT holy. That means we will have to act and do things in a certain way because holiness is manifested through our behavior. When we do not keep His commandments, we profane the Name of Elohim:

Vayikra 22:31 “Therefore you shall keep My commandments, and perform them: I am יהוה. 32 “You shall not profane My holy name, but I will be regarded as holy among the children of Israel. I am יהוה who makes you holy,

The Hebrew word for profane is *chalal* (חָלַל), and it means not only to profane, but to make common, defile, pollute, or to act against. It appears 12 times in our Torah reading this week, however, the holy Name of יהוה is used 81 times!

We have looked at the general meaning of *chalal* (חָלַל), but it is interesting that it is also used in the context of a dead body:

Deuteronomy 21:1 “If *anyone* is found slain (*chalal* - חָלַל), lying in the field in the land which יהוה your Elohim is giving you to possess, and it is not known who killed him,

Death is the antithesis of life. יהוה is about life and everything associated with life. The realm of the holy is distinctly different than the world with its imperfections and death. However, יהוה provides a way for holiness to operate in the world as long as its integrity is maintained.

Vayikra 22:9 “They shall therefore keep My charge, so that they may not bear sin because of it, and die thereby because they profane it; I am יהוה who sanctifies them.

Why did יהוה set the nation of Israel apart? Israel was to be an example to all other nations of the existence of, the power of, the greatness of, and the HOLINESS of יהוה. When they lived according to His commandments, their lives reflected His Holiness. Their failure to maintain the covenant He made with them by keeping His commandments, PROFANED His Name and brought about their exile. Nevertheless, יהוה is above the weaknesses of mortals and thus will bring about the deliverance of His people for the glory of His Name. We call that – RESTORATION:

Ezekiel 39:7 “So I will make My holy name known in the midst of My people Israel, and I will not let them profane My holy name anymore. Then the nations shall know that I am יהוה, the Holy One in Israel.

Emor אִמֹר *Speak*

Vayikra (Leviticus) 21:1-24:23

Vorige week spraken wij uitvoerig over wat het betekent om heilig te zijn. Wanneer יהוה (Yahwey) ons vraagt om heilig te zijn, vraagt Hij om onszelf te scheiden van alles dat NIET heilig is. Dat betekent dat wij zullen moeten handelen en dingen op een bepaalde manier doen omdat heiligheid door ons gedrag wordt vertoond. Wanneer wij Zijn geboden niet houden, ontwijken wij de Naam van Elohim:

Vayikra 22:31 Daarom zult u Mijn geboden houden en ze uitvoeren: Ik ben יהוה. 32 U zult Mijn heilige naam niet ontwijken, maar Ik zal onder de kinderen van Israël als heilig worden beschouwd. Ik ben יהוה die u heilig maakt,

Het Hebreeuwse woord voor ontwijken is *chalal* (חָלַל), en het betekent niet alleen ontwijken, maar alledaags maken, bevuilen, bezoedelen, of er tegenin handelen. Het verschijnt deze week 12 keer in onze Thoralezing, echter, de heilige Naam van יהוה wordt 81 keer gebruikt!

Wij hebben naar de algemene betekenis van *chalal* gekeken (חָלַל), maar het is opmerkelijk dat het ook in de context van een lijjk wordt gebruikt:

Deut. 21:1 Als *iemand* gedood wordt gevonden (*chalal* - חָלַל), die in het veld ligt in het land dat יהוה uw Elohim u geeft om te bezitten, en het is niet geweten wie hem doodde,

Dood is het tegengestelde van leven. יהוה betreft het leven en alles dat aan het leven verbonden is. Het koninkrijk van het heilige is duidelijk verschillend van de wereld met zijn onvolmaakt-heden en dood. Nochtans, verstrekt יהוה een manier waardoor heiligheid in de wereld kan werken zolang zijn integriteit wordt gehandhaafd.

Vayikra 22:9 Zij zullen zich daarom aan Mijn opdracht houden, zodat zij daarom geen zonde dragen en daardoor sterven omdat zij het ontwijdde; Ik ben יהוה die hen heiligt.

Waarom plaatste יהוה de natie Israël apart? Israël moest voor alle andere naties een voorbeeld zijn van het bestaan van, de macht van, de grootheid van, en de HEILIGHEID van יהוה. Toen zij volgens Zijn geboden leefden, weerspiegelden hun levens Zijn Heiligheid. Hun mislukking om het verbond dat Hij met hen maakte te handhaven door Zijn geboden te houden, ONTWIJDE Zijn Naam en bewerkstelligde hun ballingschap. Niettemin, staat יהוה boven de zwakheden van stervelingen en zal de bevrijding van Zijn volk bewerkstelligen voor de glorie van Zijn Naam. Wij noemen dat – HERSTEL:

Eze. 39:7 Zo zal Ik Mijn heilige naam in het midden van Mijn volk Israël bekend maken, en Ik zal hen Mijn heilige naam niet meer laten ontwijken. Dan zullen de naties weten dat Ik יהוה ben, de Heilige in Israël.

The restoration plan of the Almighty to restore holiness to His Name is laid out for us in the festivals. Keeping the festivals reflects the holiness of the Father. It is also a connection for us into the realm of holiness. The revival of these festivals in our world today is evidence that יהוה has once again begun to act on behalf of His people in a prophetic way. For hundreds of years, these festivals of Vayikra 23 have been known as “Jewish festivals”. Let’s take a look at how the Bible truly describes them:

Vayikra 23:1 And יהוה spoke to Moses, saying, 2 ‘Speak to the sons of Israel, and say to them, appointed seasons of יהוה, which you proclaim, holy convocations, are these: they are My appointed seasons:

These feasts are declared to be “the appointed seasons of יהוה”. Nowhere in the Hebrew Scriptures will you see these feasts that are listed here in Torah as belonging only to the Jews. In the book of John, Passover is referred to as a Jewish feast, because by then the Jews were the ONLY tribe faithfully keeping the feast. As a result of exile, the other tribes of Israel had been scattered into other nations where they had lost their connection with Torah. A handful of people from the various tribes continued to keep these special days, but they identified themselves with the Jews. Today we owe a great deal of gratitude to the Jews for continuing to keep these feasts in obedience to Torah and as a light to the nations.

יהוה is holy, but holiness is also imputed to persons, places, objects, and special times. The word for appointed seasons (moed - מועד) comes from a root which can mean “to betroth”. Today these moed are memorials of past acts of Elohim, and are also prophetic of our future. How heart-breaking to the Father that these festivals that He instituted and commanded for us to keep in order that we would know the entire plan of redemption have been replaced by man made holidays!

Today we look at these appointments as wedding rehearsals where we are able to gather in unity as the body of Messiah. While we are away from the land we may not be able to keep them as prescribed, but gathering together and learning of them is great training for our future wedding!

This is the first date mentioned:

Vayikra 23:3 ‘ Six days shall work be done, but the seventh day is a Sabbath of solemn rest, a holy convocation. You shall do no work on it; it is the Sabbath of יהוה in all your dwellings.

Is the Sabbath mentioned first because it is the most important to the Father? The Sabbath is the only feast date mentioned in the Ten Commandments:

Exodus 20:8 “Remember the Sabbath day, to keep it holy.

Het herstelplan van de Almachtige, om heiligheid aan Zijn Naam te herstellen, wordt voor ons uiteengezet in de feesten. Het houden van de feesten weerspiegelt de heiligheid van de Vader. Het is voor ons ook een aansluiting met het koninkrijk van heiligheid. De heropleving van deze feesten in onze wereld vandaag is bewijsmateriaal dat יהוה nogmaals namens Zijn volk op een profetische manier begonnen is te handelen. Gedurende honderden jaren waren de feesten van Vayikra 23 als “Joodse feesten” bekend. Laten we even kijken hoe de Bijbel hen echt beschrijft:

Vayikra 23:1 En יהוה sprak tot Mozes, zeggend: 2 ‘Spreekt tot de zonen van Israël, en zegt tot hen: vastgestelde tijden van יהוה, die u afkondigt, heilige bijeenroepingen zijn dit: het zijn Mijn vastgestelde tijden:

Deze feesten worden verklaard de “vastgestelde tijden van יהוה” te zijn. Nergens in de Hebreeuwse Geschriften zult u deze feesten, die hier in Thora vermeld zijn, zien als slechts bij de Joden behorend. In het boek van Johannes wordt naar Pesach verwezen als een Joods feest, omdat in die tijd de Joden de ENIGE stam was die trouw het feest hield. Als gevolg van de ballingschap waren de andere stammen van Israël over andere naties verspreid waar zij hun band met Thora verloren hadden. Een handvol mensen van de diverse stammen bleef aan deze speciale dagen vasthouden, maar zij identificeerden zich met de Joden. Vandaag zijn wij heel wat dankbaarheid aan de Joden verschuldigd voor het blijven houden van deze feesten in gehoorzaamheid aan Thora en als licht voor de naties.

יהוה is heilig, maar heiligheid wordt ook toegeschreven aan personen, plaatsen, voorwerpen, en speciale tijden. Het woord voor vastgestelde tijden (moed - מועד) komt van een wortel die “zich verlopen” kan betekenen. Vandaag deze zijn moed gedenkdagen van vroegere daden van Elohim, en zijn ook profetisch voor onze toekomst. Hoe hartverscheurend moet het voor de Vader zijn dat deze feesten, die Hij en voor ons instelde en beval te houden opdat wij het volledige plan van verlossing zouden kennen, vervangen werden door mensgemaakte vakantiedagen!

Vandaag kijken wij naar deze afspraken als huwelijksrepetities waar wij ons in eenheid, als lichaam van Messiah, kunnen samenkomen. Terwijl wij van het land verwijderd zijn, kunnen wij ze niet houden zoals voorgeschreven, maar samen komend en er van lerend is een grote oefening voor ons toekomstig huwelijk!

Dit is de eerste vermelde datum:

Vayikra 23:3 Zes dagen zal gewerkt worden, maar de zevende dag is een Sabbat van plechtige rust, een heilige bijeenroeping. U zult daarop geen werk doen; het is de Sabbat van יהוה in al uw woonplaatsen.

Wordt de Sabbat eerst vermeld omdat die voor de Vader het belangrijkste is? De Sabbat is de enige feestdatum die in de Tien Geboden wordt vermeld:

Exodus 20:8 Gedenk de Sabbatdag, om die heilig te houden.

The Sabbath is also the only feast day for which there is the penalty of death for failure to observe:

Exodus 31:14 'You shall keep the Sabbath, therefore, for it is holy to you. Everyone who profanes it shall surely be put to death; for whoever does any work on it, that person shall be cut off from among his people. 15 'Work shall be done for six days, but the seventh is the Sabbath of rest, holy to יהוה. Whoever does any work on the Sabbath day, he shall surely be put to death.

The Sabbath is the sign of the covenant between יהוה and His people and it is forever:

Exodus 31:17 'It is a sign between Me and the children of Israel forever; for in six days יהוה made the heavens and the earth, and on the seventh day He rested and was refreshed.' “

Yeshua said:

John 14:15 “If you love Me, keep My commandments.

Therefore, if I use a little common sense...if I love Yeshua, then I will keep the Sabbath! Because this is such an important concept, let's delve into it further. What is the point of keeping the commandments of Torah?

Romans 10:4 For Messiah is the goal of the Torah for righteousness to everyone who believes.

This is a much better translation than you probably have in your English Bibles. This is how it is normally translated:

Romans 10:4 For Messiah is the end of the law for righteousness to everyone who believes.

That's like saying to someone who is engaged, “Marriage is the end of your relationship!”

No, the goal of Torah and the goal of keeping Sabbath (and also all the other commandments) is coming to know and love intimately our Messiah. The commandment says that we are to “remember” the Sabbath. What is it we are to “remember” about the Sabbath?

The Sabbath was created as the seventh day. It is the only day in the Scriptures which has an actual name. It is the only day declared to be holy, or set apart from the others. And it is also the only day of the week created without “evening and morning”:

Genesis 2:2 And on the seventh day Elohim ended His work which He had done, and He rested on the seventh day from all His work which He had done. 3 Then Elohim blessed the seventh day and made it holy, because in it He rested from all His work which Elohim had created and made.

De Sabbat is ook de enige feestdag waarop de doodstraf staat voor het nalaten die te houden:

Exodus 31:14 U zult de Sabbat houden, daarom, want hij is voor u heilig. Iedereen die hem ontwijdt zal zeker gedood worden; want wie daarop om het even welk werk doet, die persoon zal onder zijn volk worden afgesneden. 15 Zes dagen zal werk worden verricht, maar de zevende is de Sabbat van rust, heilig voor יהוה. Wie om het even welk werk op de Sabbatdag doet, hij zal zeker gedood worden.

De Sabbat is het teken van het verbond tussen יהוה en Zijn volk en het is voor altijd:

Exodus 31:17 Het is een teken tussen Mij en de kinderen van Israël voor altijd; want in zes dagen maakte יהוה de hemelen en de aarde, en op de zevende dag rustte Hij en werd verfrist.

Yeshua zei:

Joh. 14:15 Als u van Mij houdt, houd Mijn geboden.

Daarom, als ik een weinig gezond verstand gebruik . . . als ik van Yeshua houd, dan zal ik de Sabbat houden! Laten we er verder in graven omdat dit zulk een belangrijke concept is. Wat is het punt van het houden van de Thorageboden?

Rom. 10:4 Want Messiah is het doel van de Thora voor gerechtigheid aan iedereen die gelooft.

Dit is een veel betere vertaling dan wat u waarschijnlijk in uw Bijbels hebt. Zo wordt het normaal vertaald:

Rom. 10:4 Want Messiah is het einde van de wet voor gerechtigheid aan iedereen die gelooft.

Dat is als tegen iemand die verloofd is zeggen: “Het huwelijk is het eind van uw verhouding!”

Neen, het doel van Thora en het doel om Sabbath (en ook alle andere geboden) te houden, is onze Messiah innig te gaan kennen en liefhebben. Het gebod zegt dat wij de Sabbat moeten “herinneren”. Wat moeten wij ons over de Sabbath “herinneren”?

De Sabbat werd als de zevende dag geschapen. Het is de enige dag in de Schrift die een feitelijke naam heeft. Het is de enige dag die verklaard wordt heilig te zijn, of apart gezet van de andere. En het is ook de enige dag van de week die zonder “avond en ochtend” geschapen werd:

Genesis 2:2 En op de zevende dag beëindigde Elohim Zijn werk dat Hij had gedaan, en Hij rustte op de zevende dag van al Zijn werk dat hij had gedaan. 3 Toen zegende Elohim de zevende dag en maakte die heilig, omdat Hij daarin van al Zijn werk rustte dat Elohim geschapen en gemaakt had.

Because the Sabbath was created without evening and morning, it is a picture of the timelessness of יהוה. When we keep the Sabbath, we are able to participate in His timelessness with Him. On the seventh day, it is said that Elohim created “rest”. Therefore, peace, harmony, tranquility and rest are part of His attributes. In the words of Yeshua:

Matthew 11:28 “Come to Me, all *you* who labor and are heavy laden, and I will give you rest. 29 “Take My yoke upon you and learn from Me, for I am gentle and lowly in heart, and you will find rest for your souls. 30 “For My yoke *is* easy and My burden is light.”

Thus we are to remember “to rest” on the Sabbath. That is...to cease from doing normal activities, and to seek the Author of tranquility and peace. That is the thought behind, “Shabbat Shalom”! All other commandments require us to “do” something. Sabbath is a welcome reprieve. Here is a cute story I read recently:

A pastor was visiting a rabbi friend, when the pastor asked, “What do you believe heaven is like?” The rabbi responded, “Where the righteous dwell for eternity, one may study Torah all day long, without ever having need to stop for sleeping or eating or anything.” The pastor then asked, “And what do you believe hell will be like?” The rabbi responded, “The wicked will have to study Torah all day long, without being able to stop to rest or drink or anything.”

There are a few verses in the Apostolic Scriptures that some will use to attempt to disprove the importance of Sabbath (and other feast days):

Colossians 2:16 So let no one judge you in food or in drink, or regarding a festival or a new moon or sabbaths, 17 which are a shadow of things to come, but the substance is of Messiah.

Friend, these words were penned because some were judging former Gentile believers for keeping Sabbaths and also the other feasts! Paul was encouraging these new believers to keep them! Doesn't that sound like a good word for us today?!!

The seventh day Sabbaths were therefore given by יהוה to His people as a gift. Vayikra 23 continues on with the rest of the feasts which are intended to be a picture of the steps of redemption, not only of the individual but also of the unified body which we know as the Bride of Messiah. Every one of them, and every detail of them points to Yeshua. The spring feast days point to His first coming. The fall feast days point to His second coming and on into eternity. There is not time to look at them all. Instead we will hop over them all and land on the 8th Day which follows the seven day Feast of Tabernacles:

Vayikra 23:33 Then יהוה spoke to Moses, saying, 34 “Speak to the children of Israel, saying:

Omdat de Sabbat zonder avond en ochtend werd geschapen, is het een beeld van de tijdloosheid van יהוה. Wanneer wij de Sabbat houden, zijn wij in staat met Hem aan Zijn tijdloosheid deel te nemen. Men zegt dat Elohim op de zevende dag “rust” schiep. Daarom maken vrede, harmonie, kalmte en rust deel uit van Zijn kenmerken. In de woorden van Yeshua:

Mat. 11:28 Kom tot Mij, *u* allen die werken en zware geladen zijt, en Ik zal u rust geven. 29 Neem Mijn juk op u en leer van Mij, want Ik ben zacht en bescheiden van hart, en u zult rust voor uw zielen vinden. 30 Want Mijn juk *is* gemakkelijk en Mijn last is licht.

Dus moeten wij ons eraan herinneren om “te rusten” op de Sabbat. D.w.z. ... ophouden met het doen van de normale activiteiten en de Auteur van kalmte en vrede zoeken. Dat is de gedachte achter: “Shabbat Shalom”! Alle andere geboden vragen ons iets te “doen”. De Sabbat is welkome uitstel. Hier is een leuk verhaal dat ik onlangs heb gelezen:

Een pastor bezocht een bevriend rabbijn; toen de pastor vroeg: “Wat gelooft u hoe de hemel er uitziet?” De rabbijn antwoordde: “Waar de rechtvaardigen voor eeuwigheid verblijven, kan men de hele dag Thora bestuderen, zonder ooit behoefte te hebben om voor te slapen of te eten of voor het even wat te stoppen.” De pastor vraagt dan: „En hoe denkt u dat de hel er uitziet?” De rabbijn antwoordde: “De slechten zullen de hele dag Thora moeten studeren, zonder te kunnen stoppen om te rusten of te drinken of om wat dan ook.”

Er zijn een paar verzen in Apostolische Geschriften die sommigen zullen gebruiken om te proberen het belang van Sabbat (en andere feestdagen) te weerleggen:

Kol. 2:16 Laat dus niemand u oordelen in voedsel of in drank, of betreffende een feest of een nieuwe maan of sabbatten, 17 die een schaduw van te komen dingen zijn, maar waarvan het wezen Messiah is.

Vriend, deze woorden werden opgeschreven omdat sommigen vroegere niet-joodse gelovigen oordeelden voor het houden van Sabbatten en de andere feesten! Paulus moedigde deze nieuwe gelovigen aan om ze te houden! Klink dat niet als een goed woord voor ons vandaag?!!

De zevende dag Sabbatten werden daarom door יהוה aan Zijn volk als gift gegeven. Vayikra 23 vervolgt met de rest van de feesten die als beeld van de stappen van verlossing bedoeld zijn, niet alleen van het individu maar ook van het verenigde lichaam dat wij als de Bruid van Messiah kennen. Elk van die, en elk detail daarvan verwijst naar Yeshua. De lentefeestdagen verwijzen naar Zijn eerste komst. De najaarsfeestdagen verwijzen naar Zijn tweede komst en verder, tot in de eeuwigheid. Er is geen tijd om naar alle te bekijken. In plaats daarvan zullen wij ze alle overslaan en uitkomen bij de 8ste Dag die op het zevendagse Feest van Tabernakels volgt:

Vayikra 23:33 Dan sprak יהוה tot Mozes, zeggend: 34 “Spreek tot de kinderen van Israël, zeggend: ‘De

‘The fifteenth day of this seventh month *shall be* the Feast of Tabernacles *for seven days* to יהוה. 35 ‘On the first day *there shall be* a holy convocation. You shall do no customary work *on it*. 36 ‘For seven days you shall offer an offering made by fire to יהוה. On the eighth day you shall have a holy convocation, and you shall offer an offering made by fire to יהוה. It *is* a sacred assembly, *and* you shall do no customary work *on it*.

The seven day Feast of Tabernacles is a prophetic picture of the 7th millennium when King Yeshua will reign on earth from His headquarters in Jerusalem. He will have defeated all of His enemies, and peace will reign on the earth. After that comes the 8th Day, also known as Shemini Atzeret.

Shemini Atzeret:

- Eight (Shemini) is the Biblical number of new beginnings
- Eight points to what happens after man’s 7,000 years on this earth, which we refer to as eternity
- Pictures the New Heavens and the New Earth (Revelation 21 & 22)
- Atzeret is derived from atzar, meaning “to collect or to store”
- 8th Day purpose – to recap and to store in our remembrance everything we experienced (during the Feast of Tabernacles) in order to retain the spiritual elevation we have achieved
- What digestion is to eating, the 8th Day is to the Feast of Tabernacles
- This day is Messiah’s desire for us to remain behind with Him for yet one more day (i.e. eternity)

The book of Numbers gives more details about the offerings made during the Feast of Tabernacles and the 8th Day Feast. During the Feast of Tabernacles, 70 bulls are sacrificed. On Shemini Atzeret, only 1 bull is sacrificed. Why? Seventy is a number that represents the nations of the world. The one bull represents the future.... one bull represents all of the 70 nations who have joined themselves to Israel, the bride who will enter into eternity with her Bridegroom on that 8th Day. The following is a short story from the sages which reflects our Bridegroom’s desire:

A king held a festival for seven days and invited all of the country’s inhabitants (the nations of the world) to the seven days of feasting. When the seven days of feasting were over, he said to his friend (Israel), “Let us now have a small meal together, just you and I.”

There is a story in the Apostolic Scriptures that happened on the 8th Day. To give the context, we will look at another event that happened during the Feast of Tabernacles called “The Rejoicing in the House of the Water Pouring.” This event is not mentioned in the Torah, but it was a tradition during the feast by the time of Yeshua. The water pouring would occur with great

vijftiende dag van deze zevende maand *zal* het Feest van Tabernakels *voor* zeven dagen aan יהוה *zijn*. 35 Op de eerste dag *zal er* een heilige bijeenroeping *zijn*. U zult daarop geen gebruikelijk werk doen. 36 Zeven dagen zult u aan יהוה een offergave aanbieden door vuur gebracht. Op de achtste dag zult u een heilige bijeenroeping hebben, en u zult aan יהוה een offergave aanbieden door vuur gebracht. Het *is* een heilige vergadering, *en* u zult *daarop* geen gebruikelijk werk doen.

Het zevendaaigse Feest van Tabernakels is een profetisch beeld van het 7de millennium wanneer Koning Yeshua op aarde zal regeren vanuit Zijn hoofdkwartier in Jeruzalem. Hij zal elk van Zijn vijanden verslagen hebben, en vrede zal op aarde regeren. Daarna komt de 8ste Dag, die ook als Shemini Atzeret bekend staat.

Shemini Atzeret:

- Acht (Shemini) is het Bijbelse getal voor een nieuw begin
- Acht verwijst naar wat na de 7.000 jaar van de mens op deze aarde gebeurt, waarnaar wij ook als eeuwigheid verwijzen
- Stelt de Nieuwe Hemelen en de Nieuwe Aarde voor (Opb. 21 & 22)
- Atzeret is afgeleid van atzar, dat “verzamen of opslaan” betekent
- Het doel van de 8ste Dag – kort samenvatten en alles wat wij ervoeren (tijdens het Feest van Tabernakels) in ons geheugen opslaan om de geestelijke verhoging die wij hebben bereikt vast te houden
- Wat spijsvertering voor het eten is, is de 8ste Dag voor het Feest van Tabernakels
- Deze dag is Messiah’s verlangen voor ons om nog één dag meer met Hem achter te blijven (d.w.z. de eeuwigheid)

Het boek Numeri geeft meer details over de offergaven die tijdens het Feest van Tabernakels en het 8ste Dagfeest worden gebracht. Tijdens het Feest van Tabernakels worden 70 stieren geofferd. Op Shemini Atzeret, wordt slechts 1 stier geofferd. Waarom? Zeventig is een getal dat de naties van de wereld vertegenwoordigt. De één stier vertegenwoordigt de toekomst.... één stier vertegenwoordigt alle 70 naties die zich bij Israël verenigd hebben, de bruid die op die 8ste Dag de eeuwigheid zal binnengaan met haar Bruidegom. Het volgende is een kort verhaal van de wijzen dat het verlangen van onze Bruidegom weerspiegelt:

Een koning hield een feest gedurende zeven dagen en nodigde alle inwoners van het land (de naties van de wereld) voor de zeven dagen van feesten uit. Toen de zeven dagen van het feesten voorbij waren, zei hij tot zijn vriend (Israël), “Laat ons nu een kleine maaltijd samen hebben, alleen maar jij en Ik.”

Er is een verhaal in de Apostolische Geschriften dat op de 8ste Dag gebeurde. Om de context te geven, zullen wij een andere gebeurtenis bekijken die tijdens het Feest van Tabernakels plaatsvond, “Het Verheugen in het Huis van het Water gieten” genoemd. Deze gebeurtenis wordt niet in de Thora vermeld, maar het was een traditie tijdens het feest ten tijde van Yeshua. Het water gieten zou met grote vreugde plaatsvinden. In feite

joy. In fact the Talmud states, “He who has not seen the rejoicing at the place of the water-drawing has never seen rejoicing in his life.”

The Feast of Tabernacles is actually the only feast where יהודה commands us to be joy filled:

Deuteronomy 16:13 “You shall observe the Feast of Tabernacles seven days, when you have gathered from your threshing floor and from your winepress. 14 “And you shall rejoice in your feast, you and your son and your daughter, your male servant and your female servant and the Levite, the stranger and the fatherless and the widow, who *are* within your gates. 15 “Seven days you shall keep a sacred feast to יהודה your Elohim in the place which יהודה chooses, because יהודה your Elohim will bless you in all your produce and in all the work of your hands, so that you surely rejoice.”

The following description of the water pouring ceremony is a condensed and paraphrased version (some comments added) of what Eddie Chumney has written about in his book, “The Seven Festivals of the Messiah:”

During the water pouring ceremony, waters were drawn from the Pool of Siloam. This water was referred to as the “waters of salvation (Yeshua)”. The celebration was held every day of the Feast, with the exception of Sabbath and the first day. To perform the ceremony, the priests were divided into three divisions:

Division One – the priests on duty in the Temple who would slay the sacrifices, as instructed in Numbers 29.

Division Two – these priests would go out to a valley where they would cut willows. The willows had to be 25 feet in length (wow!). Then they would form a line, each holding a willow...about 25 to 30 feet apart which would allow room for swinging the willows. They would form several rows like this leading from the Pool of Siloam to the Temple. When the signal was given, the priests would step to the side with their left foot and then their right, swinging the willows back and forth.

Division Three – these priests, headed by the High Priest, went down to the Pool of Siloam (John 9:7) where the High Priest had a golden vase and would draw the water known as living waters (mayim chayim). His assistant held a silver vase containing wine.

Now picture this beautiful scene during the days of Yeshua. The road back to the Temple would be filled with pilgrims who were in Jerusalem to celebrate the Feast. As the priest made their way back to the Temple, the second division priests also began their march back to the Temple swishing their willows in unison. Remember that the word for spirit (רוח) in Hebrew means both spirit and wind. Thus it is an awesome picture of the Spirit coming upon the city of Jerusalem.

stelt de Talmud: “Hij die het verheugen bij de plaats van het waterputten niet heeft gezien, heeft nooit verheugen in zijn leven gezien.”

Het Feest van Tabernakels is eigenlijk het enige feest waarbij יהודה ons beveelt om vol van vreugde te zijn:

Deut. 16:13 U zult het Feest van Tabernakels zeven dagen houden, wanneer u zich van uw dorsvloer en uw wijnpers hebt verzameld. 14 En u zult zich verheugen in uw feest, u en uw zoon en uw dochter, uw mannelijke bediende en uw vrouwelijke bediende en de Leviet, de vreemdeling en de vaderloze en de weduwe, die binnen uw poorten *zijn*. 15 Zeven dagen zult u een heilig feest voor יהודה uw Elohim houden in de plaats die יהודה kiest, omdat יהודה uw Elohim u in al uw opbrengst en in alle werk van uw handen zal zegenen, zodat u zich zeker verheugt.

De volgende beschrijving van de ceremonie van het water gieten is een gecondenseerde en geparafraseerde versie (enkele commentaren toegevoegde) van wat Eddie Chumney daarover in zijn boek “The Seven Festivals of the Messiah” heeft geschreven.

Tijdens de ceremonie van het water gieten, werd water geput vanuit de Plas van Siloam. Naar dit water werd verwezen als de “wateren van heil (Yeshua)”. De viering werd elke dag van het Feest gehouden, met uitzondering van Sabbat en de eerste dag. Om de ceremonie uit te voeren, werden de priesters in drie afdelingen verdeeld:

Afdeling Eén - de priesters van dienst in de Tempel die de offers zouden doden, zoals in Numeri 29 geïnstrueerd.

Afdeling Twee - deze priesters zouden naar een vallei gaan waar zij wilgen zouden snijden. De wilgen moesten meer dan 7m50 lang zijn (wow!). Dan zouden zij een rij vormen, elkeen een wilg vasthoudend... ongeveer 7m50 tot 9m van elkaar, dat ruimte gaf voor het slingeren van de wilgen. Zij zouden zo verscheidene rijen vormen, vanaf de Plas van Siloam tot de Tempel. Wanneer het signaal werd gegeven, zouden de priesters een stap opzij doen met hun linkervoet en vervolgens met hun rechter, de wilgen naar achter en naar voor slingerend.

Afdeling Drie - deze priesters, die door de Hogepriester voorafgegaan worden, daalden af naar de Plas van Siloam (Joh. 9:7) waar de Hogepriester een gouden vaas had en het water gekend als levende wateren (mayim chayim) zou scheppen. Zijn medewerker hield een zilveren vaas die wijn bevatte.

Nu beeld u deze mooie scène in tijdens de dagen van Yeshua. De weg terug naar de Tempel zou gevuuld zijn met pelgrims die in Jeruzalem waren om het Feest te vieren. Als de priester hun weg terug naar de Tempel gingen, begonnen de tweede afdeling priesters ook met hun mars terug naar de Tempel, die hun wilgen in harmonie te laten zwiepen/suizen. Bedenk dat het woord voor geest (רוח) in het Hebreeuwse zowel geest als wind betekent. Zo is het een ontzagwekkend beeld van de Geest die op de stad Jeruzalem komt.

When the priests reached the gate, a man would begin to play the flute. He was called "the pierced one" and was another picture of the Messiah:

Psalm 22:16 For dogs have surrounded Me; the congregation of the wicked has enclosed Me. They pierced My hands and My feet;

Zechariah 12:10 then they will look on Me whom they pierced. Yes, they will mourn for Him as one mourns for *his only son*, and grieve for Him as one grieves for a firstborn.

The flute player led the procession, blowing and calling for the wind and water to enter the Temple. The priests with the willows circled the altar of sacrifice seven times. The priests who had slain the sacrifices then ascended the altar and began to lay the sacrifices on the fires.

The High Priest and his assistant ascended the altar as all the people of Israel were gathered into the courts. They began to sing the song Mayim, saying "With joy shall you draw out of the wells of salvation" (Isaiah 12:3).

The High Priest took his vase and poured its contents on one of the corners of the altar where the horns were. There were two bowls built into the altar. Each bowl had a hole in it. The water and the wine were poured out over the altar as the priests who had the willows, started laying them against the altar, forming a sukkah (booth or tabernacle).

Keep this picture in mind. Yeshua is about to make a move from the midst of the crowd. He breaks into what was probably a very quiet and intense moment with these words:

John 7:37 On the last day, that great *day* of the feast, Yeshua stood and cried out, saying, "If anyone thirsts, let him come to Me and drink. 38 "He who believes in Me, as the Scripture has said, out of his heart will flow rivers of living water."

The disciple John writes of the controversy that occurred as a result. Some wanted to seize Yeshua, but the Father's hand of protection was on Him. The Pharisees did not see how this man could possibly fit in with their interpretation of Torah.

Now all of this information about the water pouring ceremony has been context for what happens ext....on the 8th Day:

John 8:1 But Yeshua went to the Mount of Olives. 2 Now early in the morning He came again into the temple, and all the people came to Him; and He sat down and taught them.

This is the day following the last day of the Feast of Sukkot. It is the 8th Day...Shemini Atzeret. Look what happens on that day:

Wanneer de priesters de poort bereikten, zou een man beginnen op de fluit te spelen. Hij werd "de doorboorde" genoemd en was een ander beeld van Messiah:

Psalm 22:16 Want honden hebben Mij omringd; de congregatie van de slechten heeft Mij ingesloten. Zij doorstaken Mijn handen en Mijn voeten;

Zach. 12:10 ... dan zullen zij op Mij zien die zij doorstaken. Ja, zij zullen voor Hem rouwen zoals men voor *zijn enige zoon* rouwt, en over Hem treuren zoals men over een eerstgeboren treurt.

De fluitspeler leidde de processie, blazend en roepend op de wind en het water om de Tempel in te gaan. De priesters met de wilgen gingen zeven keer rondom het slachtofferaltaar. De priesters die de offers hadden gedood bestegen dan het altaar en begonnen de offers op de vuren te leggen.

De hogepriester en zijn medewerker bestegen het altaar terwijl heel het volk van Israël in de voorhoven verzameld was. Zij begonnen het lied Mayim te zingen, zeggend "Met vreugde zult u putten uit de bronnen van heil" (Jes. 12:3).

De hogepriester nam zijn vaas en goot zijn inhoud op één van de hoeken van het altaar waar de hoornen waren. Er waren twee kommen in het altaar gebouwd. In elke kom was een gat. Het water en de wijn werden over het altaar uitgegoten terwijl de priesters, die de wilgen hadden, begonnen met die tegen het altaar te leggen, zo een sukkah (tent of tabernakel) vormend.

Houd dit beeld in gedachten. Yeshua staat op het punt vanuit het midden van de menigte een beweging te maken. Hij breekt in, in wat waarschijnlijk een zeer stil en intens ogenblik was, met deze woorden:

Joh. 7:37 Op de laatste dag, die grote *dag* van het feest, stond Yeshua op en schreeuwde, zeggend, "Indien iemand dorst, laat hem tot Mij komen en drinken. 38 Hij die in Mij gelooft, zoals de Schrift heeft gezegd, uit zijn hart zullen rivieren van levend water stromen."

De discipel Johannes schrijft over de controverse die zich dientengevolge voordeed. Sommigen wilden Yeshua grijpen, maar de Vaderhand van bescherming was op Hem. De Farizeeën zagen niet hoe deze man mogelijk in hun interpretatie van Thora zou kunnen passen.

Nu is al deze informatie over de ceremonie van het water gieten, context geweest voor wat daarna gebeurt ... op de 8ste Dag:

Joh. 8:1 Maar Yeshua ging naar de Olijfberg. 2 Nu, vroeg in de ochtend, kwam Hij weer in de tempel, en al het volk kwam tot Hem; en Hij ging zitten en onderwees hen.

Dit is de dag volgend op de laatste dag van het Sukkotfeest. Het is de 8ste Dag... Shemini Atzeret. Kijk wat op die dag gebeurt:

John 8:3 Then the scribes and Pharisees brought to Him a woman caught in adultery. And when they had set her in the midst, 4 they said to Him, “Teacher, this woman was caught in adultery, in the very act. 5 “Now Moses, in the Torah, commanded us that such should be stoned. But what do You say?” 6 This they said, testing Him, that they might have *something* of which to accuse Him. But Yeshua stooped down and wrote on the ground with His finger, as though He did not hear. 7 So when they continued asking Him, He raised Himself up and said to them, “He who is without sin among you, let him throw a stone at her first.” 8 And again He stooped down and wrote on the ground.

Haven't you always wondered what Yeshua was writing in the ground? I know there are many theories, and I'd like to throw one more out there for you. The fact that this event follows the water pouring ceremony of the Feast of Tabernacles is very important to keep in mind. Check out this verse:

Jeremiah 17:13 וַיְהִי הַיְהוָה, the hope of Israel, All who forsake You shall be ashamed. “Those who depart from Me shall be written in the earth, because they have forsaken וַיְהִי הַיְהוָה, The fountain of living waters.”

Don't forget that just the day before, Yeshua had declared Himself to be the “fountain of living waters” during the water pouring ceremony. Now He finds himself confronted by Scribes and Pharisees...the very people who would be familiar with these words in Jeremiah. Object lessons that pointed you back to Scripture were a common form of Hebraic teaching. Almost everything Yeshua said and did came straight from the Torah, the writings, and the prophets. Did they leave in shame after watching Yeshua write their names in the earth? Did they understand that they had forsaken Him, the fountain of living waters?

Read on to see what happened next:

John 8:12 Then Yeshua spoke to them again, saying, “I am the light of the world. He who follows Me shall not walk in darkness, but have the light of life.”

There were also Menorah lighting ceremonies that occurred during the Feast of Tabernacles. So on the day after the Feast, after moving ceremonies concerning living waters and light, Yeshua claimed to be BOTH! How revealing for those who had eyes to see and who could make the connection that He was their Messiah!

In the days of Solomon, the son of David (a term often used for Yeshua), a prayer was given by the King on the 8th Day during the dedication of the Temple (2 Chronicles 7:9). Though it is described in the Scriptures as Solomon's prayer, I think it points to the prayer of THE Son of David,

Joh. 8:3 Dan brachten de schriftgeleerden en Farizeeën tot Hem een vrouw, gevangen bij overspel. En toen zij haar in het midden hadden geplaatst, 4 zeiden zij tot Hem: “Leraar, deze vrouw werd gevangen bij overspel, bij de eigenlijke daad. 5 Nu beval Mozes ons, in de Thora, dat zulke zouden moeten worden gestenigd. Maar wat u zegt?” 6 Dit zeiden zij, Hem testend, zodat zij *iets* zouden kunnen hebben waarvan zij Hem konden beschuldigen. Maar Yeshua boog zich neer en schreef met Zijn vinger op de grond, alsof Hij niet hoorde. 7 Dus toen zij Hem bleven vragen, ging Hij rechtstaan en zei tot hen: “Hij die onder u zonder zonde is, laat hem eerst een steen naar haar werpen.” 8 En opnieuw boog hij neer en schreef op de grond.

Bent u niet altijd al benieuwd geweest naar wat Yeshua op de grond schreef? Ik weet dat er veel theorieën zijn, en ik zou daar voor u nog één willen aan toevoegen. Het feit dat deze gebeurtenis volgt op de water gieten ceremonie van het Feest van Tabernakels is zeer belangrijk om in gedachten te houden. Onderzoek dit vers even:

Jer. 17:13 וַיְהִי הַיְהוָה, de hoop van Israël, allen die u verlaten zullen beschaamd worden. “Hen die van Mij weggaan zullen in de aarde worden geschreven, omdat zij וַיְהִי הַיְהוָה hebben verlaten, de fontein van levende wateren.”

Vergeet niet dat pas de dag daarvoor, tijdens de water gieten ceremonie, Yeshua had verklaard Zelf de “fontein van levende wateren” te zijn. Nu vindt Hij Zich geconfronteerd met de schriftgeleerden en Farizeeën... nu net de mensen die met deze woorden in Jeremia vertrouwd zouden zijn. Aanschouwelijk onderwijs dat u terug op de Schrift richtte was een algemeen aanvaarde vorm van Hebreeuws onderwijs. Bijna alles wat Yeshua zei en deed kwam rechtstreeks uit Thora, de Geschriften, en de Profeten. Gingen zij beschaamd weg nadat zij Yeshua hun namen zagen in de aarde schrijven? Begrepen zij dat zij Hem hadden verlaten, de fontein van levende wateren?

Lees verder om te zien wat daarna gebeurde:

Joh. 8:12 Dan sprak Yeshua weer tot hen, zeggend: “Ik ben het licht van de wereld. Hij die Mij volgt zal niet in duisternis wandelen, maar heeft het licht van het leven.”

Er waren ook Menorah verlichtingsceremonies die tijdens het Feest van Tabernakels plaatsvonden. Dus op de dag na het Feest, na de aandoenlijke ceremonies betreffende levende wateren en licht, beweerde Yeshua ALLEBEI te zijn! Hoe openbarend voor hen die ogen om te zien hadden en die de verbinding konden maken dat Hij hun Messiah was!

In de tijd van Salomon, de zoon van David (een termijn die vaak voor Yeshua wordt gebruikt), werd een gebed gebracht door de Koning op de 8ste Dag tijdens de inwijding van de Tempel (2 Kron. 7:9). Hoewel het in Schrift als gebed van Salomon wordt beschreven, denk ik dat het verwijst naar het gebed van DE

our King and Messiah, and reason for celebrating the 8th Day....Yeshua, our Messiah and King:

1 Kings 8:56 “Blessed *be* יהוה, who has given rest to His people Israel, according to all that He promised. There has not failed one word of all His good promise, which He promised through His servant Moses. 57 “May יהוה our Elohim be with us, as He was with our fathers. May He not leave us nor forsake us, 58 “that He may incline our hearts to Himself, to walk in all His ways, and to keep His commandments and His statutes and His judgments, which He commanded our fathers. 59 “And may these words of mine, with which I have made supplication before יהוה, be near יהוה our Elohim day and night, that He may maintain the cause of His servant and the cause of His people Israel, as each day may require, 60 “that all the peoples of the earth may know that יהוה is Elohim; there is no other. 61 “Let your heart therefore be loyal to יהוה our Elohim, to walk in His statutes and keep His commandments, as at this day.”

Amen! May it be true also in our day!

Shabbat Shalom!
Ardelle

Zoon van David, onze Koning en Messiah, en de reden om de 8ste Dag te vieren....Yeshua, onze Messiah en Koning:

1 Kon. 8:56 Gezegend *zij* יהוה, die rust aan Zijn volk Israël heeft gegeven, overeenkomstig alles wat Hij beloofde. Er heeft niet één woord van al Zijn goede belofte ontbroken, die hij door Zijn dienstknecht Mozes beloofde. 57 Moge יהוה onze Elohim met ons zijn, zoals Hij met onze vaders was. Moge Hij om ons noch verlaten noch verzaken, 58 dat Hij onze harten tot Zich kan neigen, om in al zijn wegen te wandelen, en Zijn geboden en Zijn statuten en Zijn oordelen te houden, die hij onze vaders gebood. 59 en moge deze woorden van mij, waarmee ik smeking vóór יהוה heb gedaan, dag en nacht dichtbij יהוה onze Elohim zijn, opdat Hij de beweegreden van Zijn dienstknecht en de reden voor Zijn volk Israël kan handhaven, zoals elke dag kan vereisen, 60 dat alle volkeren op aarde kunnen weten dat יהוה Elohim *is*; *er is* geen andere. 61 Laat uw hart daarom loyaal aan יהוה onze Elohim zijn, om in Zijn statuten te wandelen en Zijn geboden te houden, zoals op deze dag.

Amen! Moge het ook in onze tijd waar zijn!

Shabbat Shalom!
Ardelle